گزارش
مهدی پورصفا

چرا شرایط فعلی تنها نتیجه شرارت‌های ترامپ نیست؟

ترامپ مجری تحریمی است که اوباما طراحی کرد

یکی از مهم‌ترین مسائلی که هم‌اکنون کشور با آن درگیر می‌باشد، بحث تحریم دارو و تجهیزات پزشکی است. تجهیزاتی که با تحریم‌های یکجانبه از سوی امریکا یا امکان رسیدن به ایران را ندارد یا امکان تبادل مالی برای خرید آنها فراهم نیست. این در حالی است که درخواست‌های متعددی از سوی رهبران مختلف جهان برای لغو این تحریم‌ها مطرح شده که تاکنون هیچ کدام از آنها به جایی نرسیده است و مقامات امریکایی اعلام کرده‌اند که به هیچ عنوان به دنبال لغو تحریم‌ها نخواهند بود. در وهله اول شاید بسیاری دولت ترامپ را مقصر این مسئله بدانند، اما واقعیت این است که محدود کردن ورود دارو و غذا به ایران نتیجه اقداماتی است که دولت اوباما در سال‌های آخر دولت خود انجام داد.

در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ و در حالی که همچنان دولت اوباما به برجام متعهد بود، دو تحریم ویژه علیه ایران وضع شد؛ یکی از آنها تمدید ۱۰ ساله تحریم‌های یکجانبه امریکا علیه ایران بود و دیگری جمع کردن تحریم‌های گوناگون تروریستی و حقوق بشری در قالب قانونی به نام کاتسا بود. این قانون با ایجاد یک برچسب جدید تحریمی تمام راه‌های خرید غذا و دارو را از سوی ایران بست.

■ پاسخ به فعالیت‌های منطقه‌ای و موشکی

پس از تصویب معاهده برجام در مجالس قانونگذاری ایران و امریکا، مقامات اصلی متولی تحریم‌ها در امریکا در واکنش به برخی سؤالات درباره برداشته شدن فشارهای تحریمی علیه ایران نسبت به این نکته ابراز اطمینان کردند که فشارها علیه برخی نهادها از جمله سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در قالب تحریم‌های حقوق بشری، موشکی و مسائل مربوط به تروریسم حفظ خواهد شد. در حقیقت امیدواری اصلی امریکا به این بود که ایران در دوران پسابرجام و با استفاده از ابزارهای اقتصادی سمت و سویی تازه را دریافت کند و عملاً از مسیر انقلابی خود خارج شود. در این صورت ایران به‌طور کامل تبدیل به دولتی قابل مدیریت برای غرب شده و خطرات آن برای امریکا به حداقل خواهد رسید.

با این حال این اتفاق نه‌تنها رخ نداد، بلکه عملاً رویکرد ایران در خصوص منطقه به شدت مستحکم‌تر شد. پیشرفت ایران در منطقه سبب شد تا امریکایی‌ها در همان دوران برجام به دنبال تشدید فشار تحریمی علیه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی باشند. برخی از این تحریم‌ها آنچنان سختگیرانه بود که بعضی از مقامات وزارت امور خارجه امریکا به این نکته اشاره کردند که تصویب این قوانین حتی می‌تواند ماهیت برجام را نیز با خطر مواجه کند. پاسخ امریکا به این مسئله تصویب تحریم‌هایی موسوم به تحریم کاتسا بود.

این تحریم‌ها در دوران اوباما با این هدف تصویب شد تا بتواند برنامه‌های ایران را در حوزه‌هایی غیر از بحث هسته‌ای مهار کند. از همین رو بود که اتفاقاً با استفاده از این قانون راه‌های عبور ایران از تحریم‌ها را ببندند.

■ دولت اوباما چگونه جلوی خرید دارو و غذا را به ایران گرفت

واقعیت این است که تا قبل از تصویب قانون کاتسا ایران می‌توانست از برخی معافیت‌های تحریمی در قوانین امریکا برای خرید غذا و دارو استفاده کند. این معافیت‌ها عمدتاً در قانون سیسادا و همچنین قانون تحریم ایران و سوریه آمده که به ایران اجازه می‌داد تا با وجود تحریم‌های یکجانبه امریکا برای خرید غذا و دارو از سیستم دلار استفاده کند.

با این حال با تصویب قانون کاتسا در سال ۲۰۱۵ عملاً چنین مسئله‌ای در مقابل ایران به طور کامل سد شد. دلیل این مسئله هم این بود که قوانین جدید با تحریم کردن بانک‌ها و مؤسسات مالی ایرانی به بهانه کمک به سازمان‌های تروریستی هر نهاد مالی همکار را نیز وارد لیست تحریم‌های امریکا می‌کرد.

این برچسب جدید تحریمی عملاً سبب می‌شد تا امکان استفاده از معافیت‌های قبلی برای ایران لغو شود.

این در حالی بود که حتی در اوج تحریم‌های یکجانبه در سال‌های پیش از برجام باز هم امکان خرید دارو و غذا برای ایران فراهم بود، اگرچه افزایش قیمت دلار سبب مشکلاتی برای بیماران ایرانی شده بود.

به عنوان مثال مؤسسه بین‌المللی «صلح، عدالت و حقوق بشر» گزارش سپتامبر ۲۰۱۳ خود را به تأثیرات تحریم‌ها بر زندگی روزمره مردم ایران اختصاص داد و نوشت: «تحریم‌ها علیه ایران به ویژه بعد از سال ۲۰۱۲ به سمت شهروندان تغییر جهت داده‌اند و تأثیرات مخرب آنها به جای اینکه فرایند ساخت فناوری‌های هسته‌ای را نشانه بگیرد، مسبب ایجاد یک بحران انسانی عمیق شده است. این نهاد غیرانتفاعی فعال در زمینه حقوق بشر برای بررسی تأثیرات تحریم‌ها بر زندگی بیماران و کیفیت زندگی مردم عادی چهار نمونه متشکل از بیماران سرطانی (بیماری پرمرگ و میر)، بیماران آسم (نماینده بیماری‌های پرشیوع مؤثر بر کیفیت زندگی)، بیماری اماس (به‌عنوان یک بیماری پرشیوع) و جراحی دیستونی و پارکینسون (به‌عنوان جراحی نیازمند به فناوری‌ها بالا) گردآوری کرده و از آنها مصاحبه کرده است.

همچنین بان کی‌مون، دبیر کل وقت سازمان ملل متحد در اکتبر ۲۰۱۲ نیز در گزارشی اعلام کرد که مردم ایران زیرفشار قرار گرفته‌اند و تحریم‌ها موجب شده تا شرکت‌های دارویی از فرستادن دارو به ایران خودداری کنند. وی همچنین به افزایش قیمت کالاها و مایحتاج عمومی مردم در ایران اشاره کرد.

■ کاتسا چه می‌گوید

قانون کاتسا بخش‌های مختلفی را در برمی‌گیرد، اما مهم‌ترین بخش آن که به‌گونه‌ای دیگر بخش‌های مالی ایران را مورد هدف قرار می‌دهد، مربوط به حوزه موشکی و گسترش همکاری‌ها برای فشار بیشتر به ایران است. بخش چهارم این قانون به طور کامل به تحریم گروه‌ها و اشخاصی اختصاص یافته است که به برنامه موشکی ایران کمک می‌کنند. در حقیقت این بخش از این قانون می‌تواند بسیاری از نهادهای داخلی ایران را تحت فشار قرار دهد.

برنامه موشکی ایران به‌عنوان بخشی از برنامه ایران برای دفاع از خود در قالب ارگان‌هایی همچون وزارت دفاع پیگیری می‌شود. به این ترتیب نهادهایی همچون بانک مرکزی ایران به‌عنوان تأمین‌کننده هزینه این برنامه موشکی ایران، می‌توانند وارد لیست سیاه تحریم‌ها شوند.

در کنار این شرکت‌های بین‌المللی به منظور کاهش ریسک خود در هرگونه مبادله با ایران از حضور در فعالیت‌های مشکوک به پیشبرد برنامه موشکی ایران خودداری خواهند کرد. در صورت تفسیر سختگیرانه امریکا از این قانون عملاً تمام شرکت‌های خارجی باید ثابت کنند که فعالیت‌های آنان تأثیری در پیشبرد فعالیت‌های موشکی ایران نخواهد داشت.

این تفسیر حوزه‌هایی همچون فلزات، نرم‌افزارهای مهندسی، صنایع شیمیایی، مواد نوترکیب و همچنین سیستم‌های هدایت را دربرمی‌گیرد و ایران را عملاً از حوزه در این فعالیت محروم می‌کند.

به نظر می‌رسد که امریکایی‌ها درصدد تحمیل رژیم جدیدی از تحریم‌های موشکی به ایران هستند تا حتی اگر بر پایه الحاقیه دوم قطعنامه ۲۲۳۱ تحریم‌های بین‌المللی ایران در حوزه موشکی بعد از هشت سال لغو گردید، باز هم همچنان سایه تحریم‌های یکجانبه موشکی علیه ایران باقی بماند.

در کنار تلاش برای تحریم‌های یکجانبه امریکا در حوزه موشکی، تروریسم و حقوق بشر امریکایی‌ها به شدت به دنبال این هستند که تا در اعمال این تحریم‌ها به یک هماهنگی جدی با اروپا دست یابند. امریکایی‌ها به خوبی آگاهند که هماهنگ‌نبودن اروپایی‌ها در تحریم ایران می‌تواند، سبب ناکارآمدی آنها در صحنه بین‌المللی شود.

یکی از دلایل موفقیت امریکایی‌ها در اعمال تحریم‌های هسته‌ای علیه ایران هماهنگی جدی اروپایی‌ها برای مسدود کردن مسیرهای نقل و انتقال مالی با ایران بود. براساس این قانون رئیس‌جمهور امریکا باید ۹۰ روز پس از اجرای این قانون و پس از آن هر ۱۸۰ روز یک بار گزارشی را در خصوص اعمال تحریم‌های مرتبط با حوزه تروریسم، برنامه موشکی ایران و حقوق بشر ارائه و مشخص کند که اروپایی‌ها در چه حوزه‌هایی از پیگیری تصمیم امریکایی‌ها طفره رفته‌اند.

اتخاذ چنین تدابیری می‌تواند در این قانون به‌عنوان یک اهرم فشار بر ضد کشورهای اروپایی عمل کند تا آنها را مجبور به پیروی از تحریم‌های امریکایی‌ها کند.

■ تلاش برای تطهیر نظام امریکا

دولت ترامپ به طور حتم دولت شروری در وارد کردن فشار علیه مردم ایران است، اما نباید فراموش کرد که دولت اوباما بود که زیرساخت‌های قانونی برای اجرای چنین تحریم‌هایی را در فضای بین‌المللی فراهم کرد. شاید بیان این موارد در شرایط فعلی لازم باشد تا جامعه ایرانی به ابعاد این توطئه پی ببرد. به طور حتم محدود کردن شرایط فعلی به دولت ترامپ به نوعی تلاش برای تبرئه کردن کل نظام امریکا از فشار بی‌رحمانه‌ای است که در این روزهای شیوع کرونا به ایران وارد می‌شود.

خبر

امریکا به ایرانیان مقیم موقت به چشم گروگان نگاه می‌کند

در ایران با توجه به شرایط پیش آمده درباره کرونا بسیاری از زندانیان به مرخصی آمدند، اما امریکا شهروندان یک کشور دیگر را در زندان‌هایش نگه داشته است.

علی وقف‌چی، نماینده مجلس دهم در گفت‌وگو با خانه ملت، در خصوص دانشمندان و اساتید ایرانی زندانی در امریکا که با اتهامات واهی بازداشت شده‌اند، تأکید کرد: امریکا به شهروندان ایرانی که به دلایل علمی و تحصیلی در این کشور اقامت‌های موقت دارند، به چشم گروگان نگاه می‌کند تا بتواند با بازداشت و آزار آنها اخاذی کند.

نماینده مردم زنجان و طارم در مجلس شورای اسلامی در ادامه با تأکید بر اینکه نهادهای بین‌المللی مدعی عدم رعایت حقوق بشر گوش کر خود را به سمت ظلم‌ها و بی‌عدالتی‌های اعمال شده به ایران از جانب امریکا می‌گیرند، گفت: دستگاه دیپلماسی کشور باید از دو طریق رایزنی‌های در دسترس در کانال‌های دیپلماسی غیرعمومی و همچنین پیگیری از دادگاه‌های بین‌المللی درباره وضعیت این شهروندان ایرانی وارد عمل شود.

وقف‌چی همچنین تأکید کرد: واشنگتن در ترور سرداران و گروگان‌گیری دانشمندان ایرانی زبانزد عالم است، در سال ۹۸ ترور وقیحانه شهیدسلیمانی عمق بغض آنها به بزرگمردان ایرانی را نشان داد.

وی با اشاره به ادعاهای همیشگی امریکا درباره وضعیت زندانیان در ایران گفت: در ایران با توجه به شرایط پیش آمده درباره کرونا بسیاری از زندانیان به مرخصی آمدند، اما امریکا با این همه ادعای رعایت حقوق بشر شهروندان یک کشور دیگر را در زندان‌هایش نگه داشته است. امریکا مسئول سلامتی ایرانیان زندانی در امریکاست که در شرایط فعلی در معرض این بیماری قرار دارند.

عضو کمیسیون کشاورزی و منابع طبیعی همچنین تأکید کرد: وزیر امور خارجه و رئیس‌جمهور باید در حاشیه اجلاس‌های بین‌المللی که شرکت می‌کنند، همیشه پیگیری وضعیت این را به خاطر داشته باشند، چراکه حمایت از حقوق و زندگی این چهره‌های علمی وظیفه دولت است.

گفتنی است، چند روز قبل محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه کشورمان در صفحه توئیتری خود نوشت: «ایالات متحده، چندین دانشمند ایرانی را بدون هیچ اتهامی یا با اتهامات ساختگی تحریمی، به گروگان گرفته و آنها را آزاد نمی‌کند؛ حتی در شرایطی که دادگاه‌های خودش این اتهامات پوچ را رد کرده است. ایالات متحده حتی از دادن مرخصی درمانی به افراد بی‌گناهی که در دوره شیوع کرونا در زندان‌های دهشتناک زندانی شده‌اند، خودداری می‌کند. هموطنان ما را آزاد کنید!»

گزارش ۲ | کبری آسوپار

آیا مجلس سرانجام تشکیل جلسه خواهد داد؟

مجلس داریم، مجلس نداریم!

بیش از ۴۰ روز از آخرین جلسه علنی مجلس می‌گذرد. مجلسی که مطابق قانون اساسی قدرتی دارد که در شرایط خاص تنها نهاد تصمیم‌گیرنده در مورد درخواست دولت برای «اعمال مقررات منع آمد و شد و حکومت نظامی» است، در عمل، هنگام بروز یکی از خاص‌ترین شرایط کشور در دهه‌های اخیر، از حلقه مدیریت کشور کنار رفت و نتوانست حتی خود را سرپا نگه دارد. حالا پس از این هفته‌های طولانی تعطیلی و در حالی که رئیس مجلس به دلیل ابتلا به ویروس کرونا پس از بازدید از بیمارستان‌ها در قرنطینه خانگی به سر می‌برد، نمایندگان مجلس تازه از نحوه تشکیل جلسات مجلس در روزهای آینده می‌گویند. این در حالی است که پیش از این، تشکیل مجازی جلسات به ریاست علی لاریجانی به دلیل غیبت نمایندگان مجلس در جلسه آنلاین، موفقیت‌آمیز نبود و عملاً مجلس به دلیل به حد نصاب نرسیدن تعداد حاضران، تشکیل نشد.

در روزهای اخیر، خبری هم در مورد طرح سه فوریتی برخی نمایندگان مجلس برای تعطیلی کل کشور منتشر شد که با توجه به تعطیلی مجلس روشن نیست قرار است این طرح کجا بررسی شود و چند امضا دارد و پیوست‌های رسانه‌ای و فرهنگی و مهم‌تر از همه، اقتصادی آن چیست؟ برخی معتقدند نمایندگان مجلس برای «خالی نبودن عریضه» و خارج کردن خود از سایه سنگین اتهام «بی‌عملی» از طرح سه فوریتی سخن می‌گویند، در حالی که عملاً برای تبعات آن فکری نکرده‌اند.

به تأخیر انداختن بررسی لایحه بودجه سال ۹۹ توسط مجلس نیز موجب بن‌بست «بی‌بودجه ماندن کشور» شد که نهایتاً با تقاضای رئیس مجلس و ورود رهبری با حکم حکومتی، کم‌کاری نمایندگان مجلس تا حدی جبران شد.

■ مجلسی‌ها سرانجام به بهارستان می‌آیند؟

حجت‌الاسلام مجتبی ذوالنوری، رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس، خبر از «تشکیل جلسه مجلس شورای اسلامی در روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه هفته جاری با حضور نمایندگان» داده است.

او توضیح داده که در جلسه علنی سه‌شنبه «نمایندگان وضعیت حوزه‌های انتخابیه و مجموعه عملکردهای خود را در طول این مدت تشریح می‌کنند و همچنین درباره اوضاع کرونا، جلسات مجلس و فعالیت و تلاشی که مجلس در این خصوص باید داشته باشد، بحث و تبادل نظر خواهد شد.»

در واقع حدود دو ماه پس از آغاز کرونا در ایران، مجلس تازه می‌خواهد بررسی کند که چه «تلاشی» می‌تواند انجام دهد و طبق گفته ذوالنوری صحبت شود در مورد «کمکی که مجلس می‌تواند برای دولت و مردم داشته باشد تا از این شرایط عبور کنیم.» ذوالنوری گفته است: «چهارشنبه نیز اخذ رأی اعتماد و بررسی صلاحیت وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی را خواهیم داشت.» وزارت جهاد کشاورزی هم به دلیل کم‌کاری دولت و به تأخیر انداختن معرفی وزیر و منقضی شدن تاریخ سرپرستی، با اجازه رهبری بدون سرپرست نشد!

او در ادامه بیان کرده است: «با توجه به اینکه بسیاری از مشاغل تعطیل شده و به گونه‌ای است که فرد نان شب خود را از کار روزش باید تأمین کند و اکنون چون کار وی تعطیل است در مضیقه است، لذا باید برای اینها تصمیم‌گیری و کمک شود. همچنین در بحث تولید نیز بحث خواهد شد چه باید کرد تا تولید متوقف نشود و آسیب نبیند و با توجه به ضرورت طرح فاصله‌گذاری اجتماعی چه کاری باید کرد که تولید آسیب نبیند.»

اینکه مجلس پس از هفته‌ها تعطیلی سرانجام این امور ضروری را بررسی می‌کند، جای قدردانی دارد! گرچه همچنان جای تردید است که مجلس در روزهای آینده به حد نصاب می‌رسد و تشکیل می‌شود یا خیر. در آغاز ورود کرونا و با توجه به ابتلای تعدادی از نمایندگان، تعطیلی مجلس ضروری بود، اما بعد از گذشت زمان دو هفته که مدت پنهان کروناست، می‌شد جلسات مجلس تشکیل شود.

■ یک ماه در مجلس بمانیم!

اکبر رنجبرزاده، عضو هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی هم گفته است: «تعدادی از نمایندگان پیشنهاد کرده‌اند برای تسریع در روند برگزاری جلسات علنی پارلمان، هیچ کدام از آنها به مدت یک ماه از ساختمان مجلس خارج نشوند و به خانه‌هایشان نروند. طبق این پیشنهاد، نمایندگان خواهان این هستند که به مدت یک ماه و نهایتاً تا فروکش کردن اپیدمی کرونا، با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و دستورالعمل‌های ستاد مقابله با کرونا در مجلس حضور داشته باشند و جلسات مجلس و کمیسیون‌ها نیز طبق روال به صورت حضوری برگزار شود.»

روشن است که سنگ بزرگ، علامت نزدن است. باقی مردم سرکار می‌روند و شب به منزل باز می‌گردند، نمایندگان مجلس هم اینگونه عمل کنند.

■ تعطیلی کل کشور امکان‌پذیر است؟

غلامعلی جعفرزاده ایمن آبادی، نماینده مجلس در گفت‌وگو با خانه ملت، در رابطه با طرح سه فوریتی تعطیلی و قرنطینه کامل کشور بر اساس اصل ۷۹ قانون اساسی، با اشاره به اینکه شیوع کرونا شرایط جنگی نیست و واژه جنگ در عرصه حقوقی معنای مشخصی دارد، اظهار کرد: «معتقدم استناد به اصل ۷۹ در این خصوص بی‌معناست، چراکه اگر بر اساس نص قانون بخواهیم تفسیر کنیم، نمی‌توان این مورد را از آن استنتاج کرد، زیرا قانون صراحت دارد... در حالت جنگ و شرایط اضطراری نظیر آن» اگر قانون واژه یاد شده را ذکر نمی‌کرد، شاید مجال تفسیر بیشتری بود.»

این نماینده مردم در مجلس دهم با اشاره به نص صریح قانون در خصوص جایگاه قوه مقننه برای تصویب مقررات و ارائه اختیارات مشخص به دولت، تصریح کرد: «نکته دوم، فعال شدن این اصل منوط به تصویب مجلس است. این بدان معنا نیست که مجلس چنین حقی دارد. باز به قانون ارجاع می‌دهم که «... دولت حق دارد با تصویب مجلس...» که این امر تصریح قانونگذار نسبت به لزوم تصویب مجلس را در پاره‌ای از اختیارات اجرایی گوشزد می‌کند که فلسفه آن نشئت گرفته از نظام نیمه پارلمانی و نیمه ریاستی ایران است، بنابراین مقدمه واجب این اصل، تقدیم لایحه قانونی توسط دولت به مجلس و واجب بعدی، تنفیذ مجلس است.»

عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی اعتقاد دارد اگر بر فرض محال، با تفسیر این اصل در راستای چنین مواردی از جمله قرنطینه موافق باشیم، قطعاً دولت به‌مثابه سکاندار امور اجرایی، مسئول ارائه لایحه خواهد بود.

وی با اشاره به برخی اختیارات دولت برای وضع و اجرای مقررات، معتقد است این تفسیر از اساس غلط است، چراکه اصلاً نیازی به چنان برداشت‌هایی نظیر جنگ و... نخواهد بود، بلکه دولت با استفاده از صلاحیت‌های اختیاری و وزارتی (و نه حکومتی!) می‌تواند مقررات انتظامی و محدودیت‌هایی وضع کند (کما اینکه در ۱۰ روز گذشته شاهدش بودیم) به نظر می‌رسد وزارتین کشور و بهداشت می‌توانند به راحتی این اعمال را اجرا کنند.

در اصل هفتاد و نهم قانون اساسی آمده است: «برقراری حکومت نظامی ممنوع است. در حالت جنگ و شرایط اضطراری نظیر آن، دولت حق دارد با تصویب مجلس شورای اسلامی موقتاً محدودیت‌های ضروری را برقرار نماید، ولی مدت آن به هر حال نمی‌تواند بیش از ۳۰ روز باشد و در صورتی که ضرورت همچنان باقی باشد دولت موظف است مجدداً از مجلس کسب مجوز کند.»

دنیای مجازی

■ باز جای شکر دارد

فرشاد مهدی‌پور در توئیتی نوشته است:
رئیس‌جمهور برای دو هفته آینده مدیریت کرونا در ایران، تصمیماتی را اعلام کرده؛ فارغ از اینکه این اقدامات درست است یا نه، نفس اینکه دولت تصمیم می‌گیرد، با مردم مستقیم حرف می‌زند و حالا همه می‌دانند که کسی هست که مسئولیت وضع به عهده اوست، جای قدردانی دارد.

■ حالا چه بگوییم؟!

سیدنظام‌الدین موسوی توئیت زده که:
چندی پیش عباس عبدی نوشت رئیس‌جمهور با سختگیری‌ها موافق نیست چون اصلاً در پی مذاکره با امریکا بر بستر اپیدمی کروناست. گفتیم ان‌شاءالله گربه است! حالا که به‌رغم هشدار مسئولان بهداشتی مبنی بر اوج‌گیری دوباره کرونا، رئیس‌جمهور دستور داده مراکز اقتصادی از ۲۰ فروردین باز شود، چه بگوییم؟

■ ایران و صندوق بین‌المللی پول

سیدیاسر جبرائیلی در توئیتی، پس از مخالفت صندوق بین‌المللی پول با درخواست وام ایران، نوشته است:
ایران حدود ۴/۸ میلیارد دلار در صندوق بین‌المللی پول موجودی دارد. این موجودی، هیچ آورده‌ای برای اقتصاد ایران نداشته و نخواهد داشت و رویکرد و کارکرد صندوق تأمین‌کننده اهداف سیاسی-اقتصادی ایران نیست. دولت باید در اسرع وقت نسبت به برداشت این پول و صرف آن در جهت منافع ملی اقدام کند.

■ دنیای قدرتمندها

حسین مهدی‌تبار نوشته است:
حقوق بین‌الملل؟ کشک. انصاف؟ کشک. حقوق بشر؟ کشک. بانک جهانی ایران را جزو مستحقین وام نمی‌داند. چرا؟ چون کم سختی داریم؟ نه. چون قدرت نداریم.
چون امریکا زورش می‌رسد. چون امریکا همه‌کاره است. چون همه چیز این دنیا قدرت است.

■ بربریت فرانسوی‌ها

میثم به‌روش نوشته است:
دو پزشک فرانسوی دارند در یک برنامه زنده تلویزیونی بحث میکنن که هر درمان جدیدی برای کرونا باید اول در آفریقا آزمایش بشه، همانطور که آزمایش درمان ایدز اول روی کارگران جنسی انجام شد! بربریت برخی از این پرچمداران سفید آزادی و تمدن و حامیان حقوق بشر، در زمان بحران خوب میزنه بیرون!

■ نقش بسیجی‌ها

علیرضا گرائی در توئیتی نوشته است:
امریکا، انگلیس، فرانسه و... از نظر پزشکی و تجهیزات احتمالاً از ما عقب نیستن اما چرا با وجود دروغ‌هاشون در پنهان کردن آمار کرونا وضعیتشون از ما بدتره؟ جواب اینجاست: در ایران ۲ میلیون بسیجی مشغول ضدعفونی کردن معابر، ساخت تجهیزاتی نظیر ماسک و کمک به بیمارستان‌ها هستند. تفاوت اینجاست...

■ فلج نشده‌ایم!

شهاب اسفندیاری نوشته است:
شهردار تهران در گاردین نوشته تحریم‌ها دارد تلاش ما برای مقابله با کرونا را «فلج می‌کند». سال‌ها امریکایی‌ها گفتند تحریم‌های «فلج کننده» وضع کردیم و ملت ایران ثابت کرد به‌رغم فشارها و سختی‌ها «فلج» نشده است. آقای شهردار! لطفاً از طرف خودتان صحبت کنید.

■ روحانی و چرخش همزمان دو چرخ

رضا سراج در کانال شخصی خود در تلگرام نوشت:
روحانی در سال ۹۲ با شعار «چرخش همزمان چرخ هسته‌ای و چرخ اقتصاد» جامعه را شرطی نمود و در انتخابات ریاست جمهوری به پیروزی رسید. پرزیدنت سپس با استفاده از این برساختِ دوگانه، برجام را به ایران تحمیل کرد که نتیجه آن در صنعت هسته‌ای، اقتصاد کشور و معیشت مردم #هیچ شد. روحانی در ۱۷ فروردین گفت: «سلامت مردم اولویت نخست است، اما چرخ اقتصاد نیز باید حرکت کند.» به نظر می‌رسد پرزیدنت درصدد است با برساخت و دوگانه چرخش همزمانِ چرخ سلامت و اقتصاد، همان مسیر آزمون شده و بی‌نتیجه برجام را ریل‌گذاری نماید. اگر واقعاً سلامت مردم اولویت نخست بود، می‌شد از فرصت تعطیلات برای اعمال محدودیت و قطع زنجیره انتقال ویروس کرونا استفاده کرد تا با بازگشت سلامت به جامعه، فعالیت‌های اقتصادی نیز بی‌خطر آغاز گردد. ترفند فرار به جلو و ایجاد «بحران- مذاکره» برای مردم نخ‌نما شده است.

گزیده خبر

یک فعال سیاسی:

کنترل کرونا منوط به رفع تحریم نیست

برای مقابله با کرونا از نظر علمی نیازی به دیگران نداریم و در این شرایط باید به قدرت توان داخلی توجه کنیم، زیرا قطعاً از عهده کنترل این بیماری برخواهیم آمد.

حسین کنعانی‌مقدم، دبیر سیاسی جبهه ایستادگی در گفت‌وگو با مهر درباره ظرفیت‌های داخلی کشور برای مقابله با بیماری کرونا گفت: امنیت مقوله‌ای است که کشورها در این زمینه باید متکی به قدرت و توانایی داخلی خود باشند، خصوصاً در مسائل بهداشتی با توجه به اینکه مورد اخیر یک اپیدمی جهانی است و غالب کشورها درگیر رفع مشکلات داخلی خود هستند، انتظار کشیدن برای کمک‌های خارجی نوعی ساده‌انگاری است.

وی افزود: با توجه به قدرتی که کشور ما از نظر علمی و دانش پزشکی دارد و یکی از کشورهای مطرح در علوم پزشکی است به نظر می‌رسد تاکنون توانسته است از این امکانات داخلی به خوبی بهره بگیرد، اگر چه تا حدودی در توزیع برخی موارد مشکلاتی هست.

وی همچنین گفت: ما از نظر علمی نیازی به دیگران نداریم و به نظر می‌آید که باید در این شرایط بیشتر به قدرت تولید داخلی خود توجه کنیم و قطعاً از عهده کنترل این بیماری نیز بر خواهیم آمد.

این کارشناس سیاسی با اشاره به اینکه حتی ممکن است واکسن این بیماری نیز نخستین بار در ایران ساخته شود، گفت: ما نمی‌توانیم برای اینکه امریکا امکانات بهداشتی در اختیار ما قرار دهد زیر بار تحریم‌های ظالمانه این کشور برویم. کنعانی‌مقدم در پایان تأکید کرد: در شرایط فعلی به نظر می‌رسد کشورهای دنیا تا مدتی مرزهای کشورشان را به روی یکدیگر ببندند و از این جهت نمی‌توان چشم به رفع تحریم‌ها و کمک کشورهای دیگر داشت و کنترل این بیماری نیز منوط به رفع تحریم‌ها نیست.